

วารสาร มหาจุฬาวิชาการ Mahachula Academic Journal

ISSN : 2408 1078 (Print)

ISSN : 2651-2440 (Online)

ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ พฤษภาคม – สิงหาคม ๒๕๖๓ Vol.7. No.2 May – August 2020

● วัตถุประสงค์

วารสารมหาจุฬาวิชาการ เป็นวารสารวิชาการ ราย ๔ เดือน (ปีละ ๓ ฉบับ) คือ ฉบับที่ ๑ เดือนมกราคม-เมษายน, ฉบับที่ ๒ เดือนพฤษภาคม-สิงหาคม, ฉบับที่ ๓ เดือนกันยายน-ธันวาคม มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการผลิตผลงานทางวิชาการและงานวิจัยด้านพระพุทธศาสนา เพื่อให้บริการทางวิชาการด้านพระพุทธศาสนาแก่สังคม เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนแนวคิดทางพระพุทธศาสนา เพื่อสนับสนุนให้เกิดวารสารทางวิชาการกลางของมหาวิทยาลัย ในการเผยแพร่บทความวิชาการและบทความวิจัยแก่ผู้บริหาร คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย และนิสิต นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ในมิติทางด้านศาสนาและปรัชญา พระพุทธศาสนาบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ ในขอบข่ายเนื้อหา สาขาวิชาสังคมวิทยา ศิลปศาสตร์และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ เปิดรับบทความ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

- บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารมหาจุฬาวิชาการมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารมหาจุฬาวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิง ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร
- ทุกบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ได้รับการตรวจสอบทางวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) อย่างน้อย ๒ ท่านต่อบทความ
- ทรัพย์สินและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสารมหาจุฬาวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทรัพย์สินของ ความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ วารสารมหาจุฬาวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(๒)

● **เจ้าของ**

กองวิชาการ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ห้อง ๓๐๕ เลขที่ ๗๙ หมู่ ๑ ถ.พหลโยธิน ต.ลำไทร อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
โทรศัพท์ ๐๓๕ ๒๔๘๐๐๐ ต่อ ๘๗๗๓, โทรสาร ๐๓๕ ๒๔๘๐๑๓

● **ที่ปรึกษาวารสารมหาจุฬารวิชาการ**

พระพรหมบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.	ราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์
พระราชปริยัติกวี, ศาสตราจารย์ ดร.	อธิการบดี
พระราชปริยัติมุนี, รองศาสตราจารย์ ดร.	คณบดีคณะพุทธศาสตร์
พระราชสุตถาภรณ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	คณบดีคณะครุศาสตร์
พระศรีสิทธิมุนี	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
พระครูปริยัติกิตติธำรง, รองศาสตราจารย์ ดร.	คณบดีคณะสังคมศาสตร์

● **บรรณาธิการ**

รองศาสตราจารย์ ดร. โภนิฐ์ ศรีทอง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

● **หัวหน้ากองบรรณาธิการ**

นายสุชญา ศิริธัญญาร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

● **กองบรรณาธิการ :**

พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิโกโร, รองศาสตราจารย์ ดร. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ พรหมเลิศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี สิริโรจนานันท์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ มั่งมีสุขศิริ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัย สติมันน์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ดร.วีรชาติ นิมนองค์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ดร.ชัยณรงค์ ศรีมันตะ มหาวิทยาลัยบูรพา
นายคะนอง ปาลีภัทรางกูร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
นายสุภฐาน สุดาจันทร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

● **คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (Peer Review)**

สาขาวิชา ศาสนา, ปรัชญา, พระพุทธศาสนา, ครุศาสตร์, มนุษยศาสตร์, สังคมศาสตร์

■ **ผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**

พระราชปริยัติกวี, ศาสตราจารย์ ดร.

พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, รองศาสตราจารย์ ดร. พระราชปริยัติมุนี, รองศาสตราจารย์ ดร.

ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง

ศาสตราจารย์ ดร.จางงค์ อติวัฒน์สิทธิ์

รองศาสตราจารย์ ดร.สมิทธิพล เนตรนิมิตร

รองศาสตราจารย์ ดร.เวทย์ บรรณกรกุล

รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุยะพรหม

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ศรีนอก

รองศาสตราจารย์ ดร.โกนิญ์ ศรีทอง

รองศาสตราจารย์รังษี สุหนต์

รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ ศรีดี

รองศาสตราจารย์ ดร.สิริวัฒน์ ศรีเครือดง

รองศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ ศุภษร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เริงชัย หมั่นชนะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร สุยะใจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระกาญจน์ กนกกมลเสศ

■ **ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย**

ศาสตราจารย์ พิเศษ อติศักดิ์ ทองบุญ

ราชบัณฑิต

ศาสตราจารย์ ดร.วัชระ งามจิตรเจริญ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.สมาน งามสนิท

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

รองศาสตราจารย์ ดร.สำเนียง เลื่อมใส

มหาวิทยาลัยศิลปากร

รองศาสตราจารย์ ดร.จินดา จันทร์แก้ว

มหาวิทยาลัยบูรพา

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชชุดา หนูนีไล

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

รองศาสตราจารย์ ดร.เมธาวิ อุดมธรรมานุภาพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ประเวศ อินทองปาน

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.สนิท สัตโยภาส

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

รองศาสตราจารย์ ดร.เสริมศรี ไชยสร

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รองศาสตราจารย์ สยาม คำปรีดา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิญ รักษัตย์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนาผล

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ ดร.นลินี ณ นคร

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

(๕)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ มั่งมีสุขศิริ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี สิริโรจนานันท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม
ดร.วีรชาติ นิมอนงค์
ดร.ชัยณรงค์ ศรีมันตะ
ดร.ชัยสิทธิ์ ทองบริสุทธิ

มหาวิทยาลัยมหิดล
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

● ฝ่ายประสานงานและจัดการ

พิสุจน์อักษร

พระมหาถาวร ถาวรเมธี, ดร.
นายสินชัย วงษ์จำนงค์
นายเอกลักษณ์ เทพวิจิตร
นายสันทัต จันทร์ทาทอง

พระมหาขวัญชัย ปุตุตวิเสโส
นายสุภูฐาน สุดาจันทร์
นางสาวสุจิตรา ชวตรรัมย์
นางสาวสังเวียน พู่เพ็อง

งานสมาชิก

นายสุภูฐาน สุดาจันทร์

บันทึกข้อมูล

นายจิระศักดิ์ ธารสุขกระจำง

งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

นายนพดล เพ็ญประชุม

● นิติกร

นายธวัช แยมปิว

● ภาพ/ศิลปะ

พระมหาสุระศักดิ์ ธีรวีโส

นายสมบุรณ์ เฟ่งพิศ

● ออกแบบปก

นายศักดิ์รพี พันพา

- จัดรูปเล่ม

นายสมบุรณ์ เฟ่งพิศ

- พิมพ์ที่

โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เลขที่ ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทรศัพท์ ๐๓๕ ๒๔๘ ๐๐๐ ต่อ ๘๕๕๕-๘๕๕๙ โทรสาร ๐๓๕ ๒๔๘ ๐๐๐ ต่อ ๘๕๔๕

- จำนวนที่ตีพิมพ์ ๕๐๐ เล่ม

วารสารมหาจุฬาริชาการ
เป็นสมาชิกเครือข่ายวารสารวิชาการ
ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (JSH)

บทบรรณาธิการ

วารสารมหาวิทยาลัยวิชาการ ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ พฤษภาคม – สิงหาคม ๒๕๖๓ ได้รวบรวมบทความวิชาการของผู้บริหาร คณาจารย์ของมหาวิทยาลัย รวมถึงคณาจารย์ต่างสถาบันได้ส่งบทความทางวิชาการมาร่วมตีพิมพ์ เพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ทำให้มีคณาจารย์ ได้มีโอกาสศึกษาพุทธธรรม และการนำไปประยุกต์ บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามหลักคำสอนทางพระศาสนา อันเป็นการบริการวิชาการแก่สังคม ในฉบับนี้ กองบรรณาธิการและคณะทำงานฝ่ายประสานงาน ได้รับเกียรติจากผู้เขียนทั้งภายในและภายนอก ส่งบทความทางวิชาการ เพื่อลงตีพิมพ์เผยแพร่ จำนวน ๒๕ บทความ แบ่งเป็น ๒ ภาค คือ ภาคภาษาไทย มี ๒๓ บทความ และภาคภาษาอังกฤษ ๒ บทความ ในบทความทั้งหมด แบ่งเป็นบทความวิชาการ ๒ บทความ บทความวิจัย ๒๓ บทความ อีกทั้งมีบทวิพากษ์หนังสือในท้ายเล่ม ซึ่งรายละเอียดบทความต่าง ๆ กองบรรณาธิการ ได้กล่าวถึงเนื้อหาของแต่ละบทความโดยสรุป ดังนี้

บทความวิจัยที่ ๑ เรื่อง “รูปแบบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคกลาง” โดย นางสุภักดิ์ ตรังรัตนจิต และ ดร.ลัดดา ผลวัฒน์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคกลาง มี ๑๗ องค์ประกอบ ๑๑๕ ตัวแปร ส่วนผลการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคกลาง มี ๕ องค์ประกอบหลัก ได้แก่ (๑) การดำเนินงาน (๒) กระบวนการบริหารงานวิชาการ (๓) กิจกรรมการเรียนรู้ (๔) การมีส่วนร่วมการศึกษา และ (๕) ควบคุมคุณภาพการศึกษา ประเมินและรับรองรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ในด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ มีผลการประเมินรูปแบบในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๒

บทความวิจัยที่ ๒ เรื่อง “รูปแบบการจัดการห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน” โดย นางสาวมนทิรา สังข์ทอง รศ.ดร.ศิริวิทย์ กุลโรจนภัทร และ รศ.ดร.วิชัย แหวนเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัย พบว่า (๑) สภาพห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีองค์ประกอบ ๔ ด้าน คือสภาพห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านต้นน้ำ ด้านสภาพห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านกลางน้ำ ด้านสภาพห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านปลายน้ำ และ การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (๒) ผลการพัฒนาารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาการ

ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นไปตามรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการจัดการห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว และ (๓) แบบจำลองสมการโครงสร้างของห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

บทความวิจัยที่ ๓ เรื่อง “การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน: กรณีศึกษาบ้านทุ่งศรี ตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องวาง จังหวัดแพร่” โดย พระมหาพุทธนรเชฏโฐ, ผศ.ดร. และ ดร. จุฑารัตน์ ทองอินจันทร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการศึกษาวิจัยพบว่า การประยุกต์หลักการเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนในระดับหมู่บ้าน เป็นการประยุกต์ด้วยการนำเอาเศรษฐกิจพึ่งพาตนเองใน ๓ ระดับ ได้แก่ การพึ่งตนเองในระดับครอบครัว การพึ่งตนเองในระดับกลุ่ม และการพึ่งตนเองในระดับชุมชน มาเป็นแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนในระดับหมู่บ้าน ด้วยดำเนินกิจกรรมที่พอดีเหมาะสมกับตนเอง ไม่ใหญ่เกินไป เป็นไปได้และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในหมู่บ้าน ทั้งในระดับครัวเรือนและหมู่บ้าน สภาพปัจจุบันของการพัฒนาเศรษฐกิจของคนในหมู่บ้านแห่งนี้ เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับครอบครัวแบบพึ่งพาตนเองและการติดต่อกับหน่วยงานของภาครัฐ เพื่อรับการสนับสนุนด้านต้นทุนการผลิตและโครงการต่างๆ ที่ภาครัฐสนับสนุนให้ดำเนินการ รูปแบบการประยุกต์เศรษฐกิจพอเพียงมี ๒ รูปแบบ คือ การประยุกต์ตามศักยภาพของตนเองภายในระดับครัวเรือน และการประยุกต์ตามศักยภาพในระดับกลุ่ม องค์ประกอบที่มีผลต่อความสำเร็จในการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน มี ๕ ด้าน ได้แก่ ผู้นำ แรงงาน เป้าหมาย จิตอาสา และการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

บทความวิชาการที่ ๔ เรื่อง “ภาษาและวัฒนธรรม: ความหมาย ความสำคัญ และความสัมพันธ์ระหว่างกัน” โดย พระอุดมธีรคุณ และนางสาวบัณฑิติกา จารุมา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัยในสังฆราชูปถัมภ์ ผลการศึกษาพบว่า ภาษาเป็นเรื่องเกี่ยวกับระบบสัญลักษณ์ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการสื่อสาร ส่วนวัฒนธรรมเป็นเรื่องทุกประการที่อยู่ในวิถีชีวิตมนุษย์ ดังนั้น ภาษาและวัฒนธรรมจึงมีลักษณะคล้ายกันในแง่ที่ว่า เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นและทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ สามารถถูกสืบทอดจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่งจนกลายเป็นระเบียบแบบแผน กฎเกณฑ์ การปฏิบัติอันเป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์เฉพาะของคนกลุ่มนั้น อย่างไรก็ตามด้วยลักษณะเฉพาะของภาษาที่มีหน้าที่เพื่อการสื่อสารความหมายอันสะท้อนความคิด ทศนคติ ค่านิยมและถิ่นที่อยู่อาศัยของผู้ใช้ภาษาอันเป็นลักษณะหนึ่งของวัฒนธรรม ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ภาษามีฐานะเป็นสาขาหนึ่งของวัฒนธรรม

(๘)

บทความวิจัยที่ ๕ เรื่อง “รูปแบบการบริหารระบบประกันคุณภาพสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร” โดย นางสาวพิมพ์นารา เสาวนิตย์ มหาวิทยาลัยบูรพา เสนอว่า ผลการวิจัยพบว่า (๑) รูปแบบการบริหารระบบประกันคุณภาพสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร มีองค์ประกอบการบริหารระบบประกันคุณภาพของโรงเรียน สู่ความเป็นเลิศ ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านที่ ๑ ด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนประกอบด้วย ๓ ประเด็น ด้านที่ ๒ ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ด้านที่ ๓ ด้านการพัฒนาคุณภาพครู และบุคลากร ประกอบด้วย ๓ ประเด็น ด้านที่ ๔ ด้านการพัฒนาคุณภาพผู้บริหาร ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ด้านที่ ๕ ด้านการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการคุณภาพ ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ในแต่ละด้านมีกระบวนการจัดการระบบประกันคุณภาพ ๓ ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ ๑ การควบคุมคุณภาพ (วางแผน - Plan) ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ขั้นตอนที่ ๒ การตรวจติดตามคุณภาพ (การดำเนินการ - Do) ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ขั้นตอนที่ ๓ การประเมินคุณภาพ (ตรวจสอบและปรับปรุง S - See) ประกอบด้วย ๓ ประเด็น (๒) ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารระบบประกันคุณภาพสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบการบริหารระบบประกันคุณภาพสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนที่สร้างขึ้น สรุปลงจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมตามองค์ประกอบ และ กระบวนการบริหารระบบประกันคุณภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด และสามารถนำรูปแบบไปใช้ในการบริหาร ระบบประกันคุณภาพสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนมัธยมศึกษา

บทความวิจัยที่ ๖ เรื่อง “การพัฒนาแอปพลิเคชัน เพื่อส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรม สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี” โดย นางสาวศิริวรรณ ดับทุกข์ และ ดร.นฤมล เทพนวล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการวิจัยพบว่า (๑) แอปพลิเคชันเพื่อส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรม มีคุณภาพด้านสื่ออยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๖ และมีคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๓ (๒) นิสิตที่ใช้แอปพลิเคชันเกิดความตระหนักรู้ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมหลังการใช้สูงกว่าก่อนใช้แอปพลิเคชัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๓/๒.๕๐ และการทดสอบค่าที่ก่อนและหลังใช้แอปพลิเคชันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕ และ (๓) นิสิตมีความพึงพอใจต่อแอปพลิเคชันอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๗

บทความวิจัยที่ ๗ เรื่อง “ปัญหาและความต้องการของผู้เรียนในการทำชุมชนิพนธ์ หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำทางการศึกษา” โดย ผศ.สุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและความต้องการของผู้เรียนในการทำชุมชนิพนธ์ มีดังนี้ (๑) การจัดสรรเวลาเพื่อทำชุมชนิพนธ์ (๒) อาจารย์ช่วยเหลือแนะนำความรู้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ ภาวะผู้นำ การบริหารการศึกษา ระเบียบวิธีวิจัย การสืบค้นข้อมูลงานวิจัย และวิธีการ

ทำดัชนีนิพนธ์ และ (๓) อาจารย์ที่ให้คำแนะนำ และรับฟังปัญหาของผู้เรียน การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการทำดัชนีนิพนธ์ ได้แก่ (๑) การทำงานตามที่อาจารย์มอบหมาย และ (๒) การค้นคว้าข้อมูลตามที่อาจารย์แนะนำ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถกำหนดหัวข้อดัชนีนิพนธ์ วัตถุประสงค์ การวิจัย และค้นคว้าตัวแปรที่ศึกษาได้การแก้ปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการทำดัชนีนิพนธ์ ได้แก่ (๑) การศึกษาผู้เรียนเป็นกรณีศึกษา ทำให้ผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือจากอาจารย์ นำข้อแนะนำจากอาจารย์ไปค้นคว้าศึกษาเอกสาร และทำให้ผู้เรียนมีวินัยและความรับผิดชอบในการทำงานตามที่อาจารย์มอบหมาย (๒) การใช้กิจกรรมใหม่ ๆ ช่วยแก้ปัญหาให้ผู้เรียนได้ และ (๓) การใช้โครงการใหม่ ๆ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้

บทความวิจัยที่ ๘ เรื่อง “การพัฒนาศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวเชิงพาณิชย์: กรณีศึกษาบริษัท อุลตราไทเกอร์ จำกัด” โดย นายจิรพันธุ์ สุวัตนาคิน และ ผศ.ดร.เกรียงไกร วัฒนาสวัสดิ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวเชิงพาณิชย์นำทุนทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ และมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมมาเป็นปัจจัยในการจัดการแสดงศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวเชิงพาณิชย์ มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ การสื่อสารทางการตลาด สถานที่ ฉาก แสง สี เสียง เครื่องแต่งกาย แม้ไม่มีมวยประกอบการแสดง ส่วนแนวทางการพัฒนาศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวจะต้องครอบคลุมด้านพาณิชย์และแหล่งการเรียนรู้นอกห้องเรียน คือ (๑) เป็นธุรกิจหรือเชิงพาณิชย์โดยให้สถานที่จัดการแสดงศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวกำหนดการนำเสนอรูปแบบการต่อยอดทุนทางวัฒนธรรมในรูปแบบธุรกิจเข้าพื้นที่จำหน่ายสินค้าทุนทางวัฒนธรรม (๒) เป็นแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในรูปแบบศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวโดยการจัดกิจกรรมซึ่งเปรียบเสมือนแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน

บทความวิจัยที่ ๙ เรื่อง “อิทธิพลของทักษะด้านภาษีอากรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ทางอีเมลของผู้ทำบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล” โดย นายวินัย ปณิธานรักษ์ชัย และดร.ประเวศ เพ็ญวุฒิกุล มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุอยู่ระหว่าง ๓๕-๔๕ ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำบัญชีมากกว่า ๑๕ ปี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท และส่วนใหญ่มีสถานที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะด้านกฎหมายภาษีอากรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ทำบัญชีมีทักษะด้านกฎหมายภาษีอากรในด้านความรู้ในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับปานกลาง ในด้านความรู้ในระบบการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต และในด้านความรู้กฎหมายภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุพบว่า ทักษะด้านกฎหมายภาษีอากรมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในระบบ e-Tax Invoice

(๑๐)

by E-mail ในด้านการจัดทำใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ ด้านการส่งมอบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ ด้านการเก็บรักษาใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ได้รับการสนับสนุนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .๐๕

บทความวิจัยที่ ๑๐ เรื่อง “การบริหารงานบุคคลในทศวรรษหน้า กรณีมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ” โดย นางสาวณภัสณัฐ พิมพิลาชัย และ นางสาวกิตติมาศ ศิริไชย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของบุคลากรที่จำเป็นต้องมีสำหรับสภาพภาคทัศน์ในอนาคตที่น่าจะเป็นไปได้มากที่สุด (๑) ยึดหลักความถูกต้อง (๒) เป็นผู้มีความยึดมั่นในคุณธรรม (๓) เป็นผู้มีความเป็นมืออาชีพในการทำงาน (๔) เป็นผู้ที่มีจิตสาธารณะ/จิตอาสา (๕) เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อสังคม/เอื้อประโยชน์ต่อสาธารณะ (๖) เป็นผู้มีระเบียบวินัยในการทำงาน (๗) เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ มีความเพียร/อดทน เมื่อพิจารณาภาพอนาคตระบบบริหารงานบุคลากรในทศวรรษหน้าพบว่า ภาพอนาคตด้านที่เป็นไปได้มากที่สุด ประกอบด้วย (๑) มีโครงสร้างองค์กรแบบใหม่เป็นระบบอิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ ลดความซ้ำซ้อนของงาน (๒) มีภาพลักษณ์ที่ทันสมัยในยุคดิจิทัล (๓) โครงสร้างระบบบริหารลดขนาดลงมากกว่าปัจจุบัน (๔) ถูกตรวจสอบมากขึ้น (๕) บุคลากรมีการเรียนรู้และเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง (๖) บุคลากรมีคุณลักษณะที่ควรจะต้องมี คือมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีจิตสาธารณะ/จิตอาสา มีความเป็นมืออาชีพ สำหรับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรบุคคลในทศวรรษหน้า กรณีมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ พบว่าระบบบริหารจำเป็นต้องมีแผนการปฏิบัติงานเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพของงาน

บทความวิจัยที่ ๑๑ เรื่อง “รูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับนักเรียนในชนบทภาคเหนือโดยการมีส่วนร่วมของภูมิปัญญาท้องถิ่นและสถานศึกษา” โดย ดร.ประพิณ ขอดแก้ว และ ผศ. เยี่ยมลักษณ์ อุดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่าการดำเนินงานของสถานศึกษาที่มีบริบททางภูมิสังคมที่แตกต่างกันได้ดำเนินงานพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนโดยครูผู้รับผิดชอบโครงการและครูภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนานักเรียนในกิจกรรม “มัดคุเทศก์น้อย” ด้านความรู้ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ ด้านการจัดอบรมและวิทยากร และด้านการนำเสนอผลงานวิจัย อยู่ในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม “มัดคุเทศก์น้อย” ด้านความรู้ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก ซึ่งในการพัฒนาทักษะทางสังคมตามบริบทของสถานศึกษาสามารถพัฒนานักเรียนด้านทักษะทางสังคมที่ดีขึ้น

บทความวิจัยที่ ๑๒ เรื่อง “ศึกษาวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ที่มีความสุขในพระพุทธศาสนา” โดย พระครูวินัยธรสมุทฺธ ถาวรธมโม, ผศ.ดร. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ยอดทอง และ ผศ.ดร.ภิญญาพัชญ์ ปลายัดทอง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่าความสุขในทางพระพุทธศาสนา หมายถึง สภาวะแห่งความสุขสบาย สภาวะที่ปราศจากความทุกข์ และสภาวะที่สามารถทนต่อความทุกข์ได้ง่าย พระพุทธศาสนาแบ่งความสุขออกเป็น ๔ ระดับคือ

(๑) ระดับความสุข ความสุขจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอก (รู้จักเสพ) (๒) ทิพยสุข ความสุขจากการมีคุณธรรมในจิตใจ (๓) ฌานสุข ความสุขจากฌานสมาบัติ สามารถระงับกิเลสได้ชั่วคราว (๔) นิพพานสุข ความสุขจากการบรรลุมรรคผลนิพพาน สามารถกำจัดกิเลสได้อย่างถาวร ส่วนการเรียนรู้ในทางพระพุทธศาสนา ตรงกับคำว่า “สิกขา” และ “ภาวนา” สิกขา หมายถึง การเรียน การฝึกปฏิบัติ การเล่าเรียนให้รู้เข้าใจ และฝึกหัดปฏิบัติให้เป็นคุณสมบัติที่เกิดขึ้นในตนหรือทำให้ได้ทำเป็น ตลอดจนการเรียนรู้จากประสบการณ์ก่อนให้เกิดความรู้ ความคิด มีสมาธิ และสติปัญญาที่ดั่งงาม ส่วนคำว่า “ภาวนา” หมายถึง การทำให้เป็นให้มีขึ้น การฝึกอบรม การเรียนรู้ที่พัฒนาชีวิตมนุษย์ใน ๔ ด้าน ได้แก่ ร่างกาย ศีลหรือสังคม จิตใจ และปัญญา ดังนั้น ทั้งสิกขาและภาวนา จึงเป็นการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาชีวิตเพื่อเป้าหมายสำคัญคือความสุข และการเรียนรู้อย่างมีความสุขในทางพระพุทธศาสนาที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ ๓ และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๓ ได้แก่ ความสุขจากการเรียนรู้ ๒ ระดับ คือระดับความสุข (รู้จักเสพ) และระดับทิพยสุข (มีคุณธรรมประจำใจ)

บทความวิจัยที่ ๑๓ เรื่อง “พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ของพระนิตยระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดย พระมหาเอก เมธิกถาโณ (เจตสลัน) และ รศ.ดร. คริษณะ ฉิมมณี มหาวิทยาลัยรังสิต ผลการศึกษาพบว่า ในด้านพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของกลุ่มตัวอย่างใช้งานสื่อสังคมออนไลน์มากกว่า ๑ ประเภท โดยเฟซบุ๊กมากที่สุด เข้าใช้งานครั้งละมากกว่า ๓ ชั่วโมงต่อวัน วัตถุประสงค์ในการใช้งานเฟซบุ๊ก คือ เพื่อเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และสำหรับการเข้าใช้งานเว็บไซต์ธรรมะ ส่วนใหญ่จะเข้าเว็บไซต์ธรรมะทั่วไปโดยไม่ได้เจาะจงเว็บไซต์ใดเว็บไซต์หนึ่ง เข้าใช้งานครั้งละ ๓๐ นาที - ๑ ชั่วโมงต่อวัน ผลการศึกษาในด้านการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ ๔.๒๘ หรืออยู่ในระดับมากที่สุด โดยหัวข้อย่อยใช้สำหรับค้นหาความรู้เพิ่มเติม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๔๐ ผลการศึกษาในด้านการเผยแพร่ธรรมะผ่านสื่อสังคมออนไลน์มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ ๓.๗๕ หรืออยู่ในระดับมาก โดยหัวข้อย่อยการแชร์หัวข้อธรรมะ ข้อคิดต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๓.๘๒ ผลการศึกษาในด้านผลกระทบจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ ๒.๒๗ หรือในระดับน้อย โดยหัวข้อย่อยเสียสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๓๔ สำหรับผลการศึกษาสมมติฐานในด้านการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ พบว่า ตัวแปรสถานภาพ อายุ และคณะที่ต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ไม่แตกต่างกัน ส่วนตัวแปรพรรษา และระดับชั้นที่ต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์แตกต่างกัน ผลการศึกษาในด้านการเผยแพร่ธรรมะและผลกระทบจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ พบว่าตัวแปร สถานภาพ อายุ พรรษา คณะ และระดับชั้นที่ต่างกันมีการเผยแพร่ธรรมะและผลกระทบแตกต่างกัน

บทความวิจัยที่ ๑๔ เรื่อง “การพัฒนาสติเพื่อสร้างสันติภาพ” โดย นางสาวศศิวิมล ทองโอฬาร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาสติเพื่อสร้างสันติภาพ นอกจากจะช่วยลดปัญหาความขัดแย้งได้โดยตรงแล้วยังส่งผลดี ๓ ด้าน คือ (๑) ด้านพฤติกรรม เมื่อบุคคลมีการ

(๑๒)

พัฒนาสติ ทำให้สำรวมระวัง กาย วาจา มีจิตอาสา (๒) ด้านจิตใจ มีhiri โอตฺตปปะ ซึ่งรวมไปถึง การมีจิตที่มี เมตตา กรุณา (๓) ด้านปัญญา สติที่ถูกพัฒนาแล้ว มีโยนิโสมนสิการ ช่วยควบคุมจิตใจและยับยั้งใจ

บทความวิจัยที่ ๑๕ เรื่อง “**วิพากษ์แนวคิดทุนนิยมที่ปรากฏในลัทธิคอมมิวนิสต์**” โดย นาวาเอกนพดล บงกชกาญจน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลจากการศึกษาพบว่า แนวคิดเรื่องทุนนิยมนั้นเป็นแนวคิดที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจที่ยอมให้บุคคลมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินและทรัพยากร สนับสนุนให้มีเสรีภาพในการผลิตและการค้า ซึ่งดำเนินการโดยเจ้าของปัจจัยการผลิตและเป็นผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจ ตลอดถึงยอมให้ระบบทุนนิยมเอกชนหรือองค์กรการธุรกิจสามารถใช้ปัจจัยการผลิตได้อย่างเสรี โดยที่รัฐจะไม่เข้าไปแทรกแซงระบบของเอกชนหรือองค์กร การดำเนินการดังกล่าวจะมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสวงหากำไรเป็นสิ่งสำคัญและสามารถนำทุนนั้นไปสร้างหนทางหากำไรด้วยวิธีการต่างๆ เป็นแนวคิดที่ตรงกันข้ามกับเศรษฐกิจแบบสังคมนิยม ส่วนแนวคิดของลัทธิคอมมิวนิสต์นั้น เป็นแนวความคิดที่เกี่ยวกับการปกครองในระบบสังคมนิยมมีหลักสำคัญที่ถือ คือ สิ่งที่ทำให้มนุษย์มีความสุข

บทความวิจัยที่ ๑๖ เรื่อง “**การจัดการองค์ความรู้กีฬาภูมิปัญญาไทย: กรณีศึกษาหมากrukไทย**” โดย นายศุภกร พิษณุทะนงศักดิ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงไกร วัฒนาสวัสดิ์ วิทยาลัยนวัตกรรมการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการจัดการองค์ความรู้กีฬาหมากrukไทย ในสถานการณ์ปัจจุบัน ประกอบด้วยกระบวนการสำคัญ ๔ ประการ ได้แก่ (๑) การแสวงหา และการสร้างความรู้ (๒) การจัดเก็บ และจัดประเภทความรู้ (๓) การถ่ายทอดความรู้ (๔) การนำความรู้ไปใช้งาน ผลการวิจัยยังให้ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการองค์ความรู้กีฬาหมากrukไทยว่า ภาครัฐและภาคเอกชนสามารถเข้ามาส่งเสริมกระบวนการจัดการองค์ความรู้หมากrukไทยเพิ่มเติมได้ด้วยการ สงวนรักษา และสร้างความตระหนักถึงคุณค่า ความสำคัญขององค์ความรู้หมากrukไทย รวมถึงสนับสนุน การถ่ายทอดองค์ความรู้แก่เยาวชน กระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระบบการศึกษาภาคบังคับ และสร้างแหล่งเรียนรู้

บทความวิจัยที่ ๑๗ เรื่อง “**การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเลิกบุหรี่เชิงพุทธบูรณาการ**” โดย พระสุระศักดิ์ ฐวสีโล มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า การศึกษา ประสิทธิภาพของการเลิกบุหรี่เชิงพุทธวิธี เปรียบเทียบก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการฝึกอบรม ได้แก่ ด้านความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ ด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัว ด้านการเสริมสร้างสมาธิ และค่านิยมตามแนวพุทธบูรณาการ (ปัจจัยให้ละเว้น) พบว่าก่อนและหลังการอบรมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ ๙๕ ชุดฝึกอบรมพัฒนาจิตพิชิตบุหรี่ยุคปฏิวัติ วิปัสสนา มีส่วนช่วยให้ผู้ปฏิบัติเห็นทุกข์ เห็นสาเหตุของทุกข์ เห็นหนทางในการดับทุกข์ และเมื่อลงมือปฏิบัติจึงทำให้ทุกข์นั้นดับไปตามหลักอริยสัจ ๔ จึงมีหลักที่ถูกต้องสามารถนำไปใช้กับชีวิตได้ในอนาคต

บทความวิจัยที่ ๑๘ เรื่อง “ความพึงพอใจของผู้รับบริการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะกูด” โดย นางสาวรัตนา เพ็ชรสูงเนิน และ นายชัชวาลย์ มากสินธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ผลการวิจัยพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะกูด ได้ให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ ๔.๘๖ คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๑๕ และประเด็นที่น่าสนใจของการให้บริการ คือ เป็นการบริการสาธารณะในเชิงรุกที่เข้าถึงผู้รับบริการทุกหลังคาเรือน ด้วยสภาพของพื้นที่เป็นเกาะ มีสภาพพื้นที่สูง ๆ ต่ำ ๆ บางส่วนของพื้นที่ต้องสัญจรทางเรือในการเข้าถึงพื้นที่ ดังนั้นการให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะกูดจะรอคอยให้ประชาชนเข้าหาเพื่อรับบริการที่สำนักงานคงเป็นการไม่สะดวกแก่ประชาชนในท้องถิ่น การบริการเชิงรุกจึงเป็นอีกหนึ่งช่องทางในการให้บริการของประชาชนในท้องถิ่น จึงทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความพึงพอใจต่อการบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะกูดอยู่ในระดับมากที่สุด

บทความวิจัยที่ ๑๙ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาสภาองค์กรชุมชนตำบลในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์” โดย ผศ.ดร.วรภาพ วงศ์รอด มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ผลการศึกษาพบว่า สถานภาพความเข้าใจในบทบาทของสภาองค์กรชุมชนตำบล ได้แก่ ด้านการจัดเวทีกลางปรึกษาหารือแก้ไขปัญหาชุมชนท้องถิ่น ด้านประสานความร่วมมือกับหน่วยงานในชุมชนและท้องถิ่น และด้านการเชื่อมโยงการทำงานอยู่ในระดับมาก และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนอยู่ในระดับน้อย ส่วนบทบาทของสภาองค์กรชุมชนตำบลในการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในตำบล ได้แก่ การมีส่วนร่วมเวทีปรึกษาหารือเกี่ยวกับการบริหารงานสภาองค์กรชุมชน การดำเนินการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการมีส่วนร่วมเสนอแนะปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือความต้องการของประชาชนต่อหน่วยงานในท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก และการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนความรู้สมาชิกองค์กรชุมชน การดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม การแสดงความคิดเห็นและร่วมหารือต่อการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการ กลไกการรับฟังปัญหาและเสนอปัญหาที่เกี่ยวข้องกับชุมชนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ในขณะที่การประสานงานและดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานในท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อย ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของสภาองค์กรชุมชนในการบริหารจัดการร่วมกับภาคีเครือข่ายหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

บทความวิจัยที่ ๒๐ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ โดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (PLC)” โดย ดร.ชุลีพร สุระโชติ ผศ.ดร.ปริญญาทองสอน และ ดร.สมศิริ สิงห์ลพ มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่า (๑) หลักสูตรการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ โดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (PLC) ประกอบด้วยเหตุผลและความสำคัญ หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้าง/เนื้อหา แนวคิดและทฤษฎี

(๑๔)

กระบวนการพัฒนาครู กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อประกอบการฝึกอบรมและการประเมินผล ผลการประเมินหลักสูตรพบว่าทุกองค์ประกอบของหลักสูตรมีคุณภาพ อยู่ในระดับมากตามเกณฑ์ที่กำหนด (๒) ผลการประเมินการใช้หลักสูตร พบว่า ผลการทดสอบความรู้ของครูหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ทักษะการปฏิบัติ กิจกรรม PLC ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเจตคติของครูอยู่ในระดับมากทุกข้อ (๓) การประเมินหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ โดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (PLC) พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

บทความวิจัยที่ ๒๑ เรื่อง “**ตัวบ่งชี้วัฒนธรรมองค์การสำหรับบุคลากรสังกัดมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย**” โดย ผศ.ดร.สำราญ ศรีคำมูล มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ผลการศึกษาวิจัย พบว่า (๑) จากการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์และสรุปวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องโดยวิธีใช้ตารางสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัย(Content Analysis) ตามทฤษฎีของ Bloom's Taxonomy of Educational Objective ตัวบ่งชี้วัฒนธรรมองค์การสำหรับบุคลากรสังกัดมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ประกอบด้วย ๔ องค์ประกอบย่อย ๑๒ ตัวบ่งชี้ และ ๔๘ พฤติกรรมบ่งชี้ และโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ตัวบ่งชี้วัฒนธรรมองค์การที่เหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือสูงกว่า ๓.๐๐ (๒) เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ๖๔๐ รูป/คน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Factor Analysis) โดยโปรแกรมสำเร็จรูป โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (X^2) เท่ากับ ๘๒.๑๘ ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ ๔๒ (" X ^"2" /df =๑.๙๕) และค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI)เท่ากับ ๐.๙๘ มีค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ ๐.๙๖ และค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ ๐.๐๓๙ และ (๓) องค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงกว่าเกณฑ์ ๐.๕๐ ทุกตัวบ่งชี้และพฤติกรรมบ่งชี้มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูงกว่าเกณฑ์ ๐.๓๐ ทุกตัว % ๔. นำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา มาบูรณาการเข้ากับศาสตร์สมัยใหม่ พร้อมกับยึดคติพจน์ของมหาวิทยาลัย คือ ระเบียบ สามัคคี บำเพ็ญประโยชน์ มาเป็นกรอบในการพัฒนา

บทความวิจัยที่ ๒๒ เรื่อง “**การขับเคลื่อนพลังชุมชนในการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในเขตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา**” โดย นางสาวหทัยชนก คตะสมบูรณ์ และ พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างและระบบการขับเคลื่อนพลังชุมชนในการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในเขตลุ่มน้ำเจ้าพระยา ประกอบด้วย ระบบการขับเคลื่อนพลังชุมชนในการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยภาคีและเครือข่ายทางสังคม มีการบริหารงานโดยกำหนดหน้าที่ของแต่ละฝ่าย โดยมีผู้นำชุมชน และความสัมพันธ์ทางสังคมเป็นองค์ประกอบสำคัญ

บทความวิจัยที่ ๒๓ เรื่อง “การตั้งครุฑแทนในทัศนะพระพุทธศาสนาเถรวาท” โดย พระมหาจิรวัดน์ กนตวณโณ, ผศ.ดร. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าการตั้งครุฑแทน เป็นปัญหาสังคมที่เริ่มมีผลกระทบมากยิ่งขึ้น ทุกภาคส่วนควรมีนโยบายในการป้องกันและให้ทราบถึงผลกระทบที่มีต่อผู้มาขอตั้งครุฑแทนและผู้รับตั้งครุฑแทน ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาทางด้านสิทธิ และปัญหาด้านการซื้อขายเด็ก ล้วนนำไปสู่ผลกระทบต่อสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ พระพุทธศาสนาไม่ได้คัดค้าน หรือเห็นด้วย ว่าขัดต่อหลักคำสอนของศาสนา ทว่าการกระทำนั้นประกอบด้วยเจตนาบริสุทธิ์ทั้งฝ่ายที่ต้องการมีบุตรและผู้ที่ทำหน้าที่ตั้งครุฑแทน เพราะถือว่าเป็นการช่วยเหลือผู้อื่นให้สมปรารถนา แสดงออกถึงความมีเมตตา กรุณา ปัญหาสำคัญของ “การตั้งครุฑแทน” คือ ความทำลาย ระหว่าง “คุณค่า” ทางด้านจิตใจ และ “มูลค่า” ทางด้านเศรษฐกิจ สมดุลและความลงตัวของ “การตั้งครุฑแทน” ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านจริยธรรม หรือปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นประเด็นข้อกฎหมาย จึงอยู่ที่การออกกฎหมายที่สอดคล้องตรงกับ “เทคโนโลยี” ซึ่งเปลี่ยนแปลง ระเบียบ ต่างๆ ให้สอดคล้องตรงกับ “กระแสโลกาภิวัตน์” ซึ่งเทคโนโลยีต่าง ๆ กำลังเข้ามามีบทบาท “ทำลายล้าง” ธุรกิจต่าง ๆ ซึ่ง “ธุรกิจตั้งครุฑแทน” เอง ก็ตกอยู่ใต้กระแสการทำลายล้างของเทคโนโลยีเชิงนวัตกรรมทันสมัยต่างๆ เช่นกัน ไม่แตกต่างจากธุรกิจอื่นๆ ดังนั้น สมดุลระหว่าง “คุณค่า” ทางจิตใจ กับ “มูลค่า” ที่เป็นตัวเงิน สร้างงาน จ้างงาน และทำให้ผู้เกี่ยวข้อง ได้รับเงินค่าตอบแทนอย่างมีความสุข จึงเป็นเรื่องที่ต้อง “สมดุล” โดยยึดหลัก “ทางสายกลาง” ของพระพุทธศาสนา ไปปรับใช้ใน “การตั้งครุฑแทน” ให้ถูกต้องชอบธรรมต่อไป

Academic Article I “Development of Teaching Critical Reading Skills through Reading Strategies for Enhancing Readers Based Linguistics” By Bundit Pantito (Krongbuaban) Mahachulalongkornrajavidyalaya University The author proposed That : Applied teaching techniques have been spread all people, in terms of technical terms, terminology, reading improvement, it is necessary for students to figure out the meaning of words, sentences, comprehension and awareness in reading effectively. However, to achieve the goals, the effective integration of reading skills and essential techniques can be considered as a core task in teaching reading to students, including motivation and attitude towards in aspects of critical thinking in academic progress as well.

Research Article II “The Method of Cultivation Bhāvanāmayapaññā in Visuddhimagga” By Ven. Disana Santacitto Thach Mahachulalongkornrajavidyalaya University The author proposed That : Those three kinds of knowledge are Sutamayapaññā (knowledge comes from hearing), Cintāmayapaññā (knowledge comes from thinking)

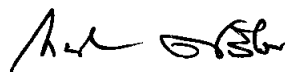
(๑๖)

and Bhāvanāmayapaññā (knowledge comes from meditation practice). According to the Theravāda Buddhist scriptures, all of three kinds of knowledge can lead to the end of suffering. As Samādhi Bhāvanā (mental absorption) is related with the cultivation of Bhāvanāmayapaññā, therefore, one specific discourse called Samādhi Bhāvanā Sutta and the Jhāna Sutta are taken into account to explain and to examine the Sutta contents which will pave the way to understand about the cultivation of Bhāvanāmayapaññā in the Theravāda Buddhist scriptures.

บทวิพากษ์หนังสือ เรื่อง “คัมภีร์มหายาน ลังกาวตารสูตร” งานเขียนของ ไตเซ่ต ไตตาโร ชูชูกิ แปลเรียบเรียงโดย พระราชปริยัติกวี, ศ.ดร. (สมจินต์ สมมาบุญโญ) โดย พระมหาขวัญชัย ปุตุตวิเสโส นักวิชาการศึกษา และ นายสุขญา ศิริธัญญกร กองบรรณาธิการ วารสารมหาจุฬาริชาการ ได้กล่าวถึงหนังสือนี้ไว้ว่า ปัจจุบันคัมภีร์ที่มีความสำคัญกับพระพุทธศาสนามหายานนั้น มีมากมายหลายเล่ม ล้วนเป็นไปตามคำสอนของสำนักต่าง ๆ นิกายต่าง ๆ แต่เมื่อกล่าวถึงคัมภีร์ดั้งเดิมที่เป็นรากฐานให้กับคำสอนทางพระพุทธศาสนามหายานแล้ว ก็ต้องนึกถึงคัมภีร์ “ลังกาวตารสูตร” แปลว่า สูตรที่ว่าด้วยการแผ่ขยายของธรรมเข้าไปสู่ลังกา เป็นพระสูตรสำคัญของพระพุทธศาสนามหายานนิกายโยคจาร และเป็นรากฐานของพระพุทธศาสนานิกายเซน โดยเนื้อหาของพระสูตรเน้นสอนเรื่องศูนยตาเหมือนคำสอนของสำนักมหายิมิกะ ซึ่งต่อมาคำสอนทำนองนี้ได้เป็นหลักการสำคัญของพระพุทธศาสนานิกายเซน

เนื้อหาของบทความเหล่านี้ เป็นบทความวิจัยและบทความวิชาการที่ได้รับจากคณาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาภายนอกเป็นส่วนใหญ่ ล้วนให้มุมมองในมิติทางด้านศาสนาและปรัชญา รวมทั้งพระพุทธศาสนานิวรณ์การกับศาสตร์สมัยใหม่ ในสาขาวิชาสหวิทยาการ ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้อย่างครอบคลุมและลึกซึ้ง

สำหรับรายละเอียดบทความทั้งหมดเหล่านี้ ผู้ใคร่ต่อการศึกษาเรียนรู้ สามารถเรียนรู้ได้จากบทความดังกล่าว ในวารสารฉบับนี้ และพบกันอีกในวารสารมหาจุฬาริชาการ ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๓ กันยายน – ธันวาคม ๒๕๖๓

(รศ.ดร.โกนิฐ์ ศรีทอง)

บรรณาธิการ

วารสารมหาจุฬาริชาการ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทบรรณาธิการ	(๖)
ภาคภาษาไทย	
รูปแบบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคกลาง นางสุภัค ตรังรัตนจิต และ ดร.ลัดดา ผลวัฒน์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	๑
รูปแบบการจัดการห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน นางสาวมนทิดา สังข์ทอง, รศ.ดร.ศิริวิทย์ กุลโรจนภัทร, รศ.ดร.วิชัย แหวนเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	๑๗
การประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน : กรณีศึกษาบ้านทุ่งศรี ตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องวาง จังหวัดแพร่ พระมหาอุทธนา นรเชฏโฐ, ดร., ผศ.ดร.จุฑารัตน์ ทองอินจันทร์ คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๓๖
ภาษาและวัฒนธรรม: ความหมาย ความสำคัญ และความสัมพันธ์ระหว่างกัน พระอุดมธีรคุณ, นางสาวบัณฑิตา จารุมา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	๕๓
รูปแบบการบริหารระบบประกันคุณภาพสู่ความเป็นเลิศ ของโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร นางสาวพิมพ์นารา เสาวนิตย์ มหาวิทยาลัยบูรพา	๖๔
การพัฒนาแอปพลิเคชัน เพื่อส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี นางสาวศิริวรรณ ดับทุกข์, ดร.นฤมล เทพนवल มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	๘๑

(๑๘)

ปัญหาและความต้องการของผู้เรียนในการทำชุมชนิพนธ์

หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำทางการศึกษา ๙๔
ผศ.ดร.สุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

การพัฒนาศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวเชิงพาณิชย์: กรณีศึกษาบริษัท อุลตรา ไทเกอร์ จำกัด ๑๐๗

นายจิรพันธุ์ สุวัตรนาคิน ผศ.ดร.เกรียงไกร วัฒนาสวัสดิ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อิทธิพลของทักษะด้านภาษาการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

ในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ทางอีเมลของผู้ทำบัญชี ๑๒๑
ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
นายวินัย ปณิธานรักษชัย, ดร.ประเวศ เพ็ญวุฒิกุล
มหาวิทยาลัยศรีปทุม

การบริหารงานบุคคลในทศวรรษหน้า กรณีมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ๑๓๒

นางสาวณาสส์ณัฐ พิมพ์ลาสัย, นางสาวกิตทามาศ ศิริไชย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับนักเรียนในชนบทภาคเหนือ

โดยการมีส่วนร่วมของภูมิปัญญาท้องถิ่นและสถานศึกษา ๑๔๙
ดร.ประพิณ ขอดแก้ว, ผศ.เยี่ยมลักษณ์ อุดาการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ศึกษาวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ที่มีความสุขในพระพุทธศาสนา ๑๖๕

พระครูวินัยธรสมุทร ถาวรธมโม, ผศ.ดร., ผศ.ดร. อำนาจ ยอดทอง,
ผศ.ดร.ภิญญาพัชญ์ ปลายัดทอง
คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ของพระนิตยระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๗๘
พระมหาเอก เมธิกาโณ (เจตสลัน), รศ.ดร.คริสณะ นิยมณี
มหาวิทยาลัยรังสิต

(๑๙)

การพัฒนาสติเพื่อสร้างสันติภาพ

๑๙๑

นางสาวศศิวิมล ทองโอฬาร

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิพากษ์แนวคิดทุนนิยมที่ปรากฏในลัทธิคอมมิวนิสต์

๒๐๓

นาวาเอกนพดล บงกชกาญจน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

การจัดการองค์ความรู้ภูมิปัญญาไทย : กรณีศึกษาหมากรุกไทย

๒๑๗

นายศุภกร พิษณุทะนงศักดิ์, ผศ.ดร.เกรียงไกร วัฒนาศาสตร์

วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเลิกบุหรี่เชิงพุทธบูรณาการ

๒๒๙

พระสุระศักดิ์ จุฬาสีโล

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ความพึงพอใจของผู้รับบริการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะกูด

๒๓๙

นางสาวรัตนา เพ็ชรสูงเนิน, นายชัชวาลย์ มากสินธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แนวทางการพัฒนาสภาองค์กรชุมชนตำบลในการเสริมสร้างความเข้มแข็ง

ของชุมชนในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์

๒๕๔

ผศ.ดร.วรภาพ วงศ์รอด

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

โดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (PLC)

๒๗๒

ดร.ชุลีพร สุระโชติ, ผศ.ดร.ปริญญา ทองสอน, ดร.สมสิริ สิงห์ลพ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

(๒๐)

ตัวบ่งชี้วัฒนธรรมองค์การสำหรับบุคลากรสังกัดมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	๒๘๖
ผศ.ดร.สำราญ ศรีคำมูล	
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	
การขับเคลื่อนพลังชุมชนในการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในเขตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา	๓๐๑
นางสาวหทัยชนก คะตะสมบุรณ์, พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.	
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	
การตั้งครุฑแทนในทศนะพระพุทธศาสนาเถรวาท	๓๑๘
พระมหาจีระวัฒน์ กนตวณฺโณ, ผศ.ดร.	
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	

English

Development of Teaching Reading through Reading Strategies for Enhancing Learners Based Applied Linguistics	330
Bundit Pantito (Krongbuaban)	
Faculty of Humanities, Mahachulalongkornrajavidyalaya University	
The Method of Cultivation Bhāvanāmayapaññā in Visuddhimagga	343
Ven. Disana Santacitto Thach	
Mahachulalongkornrajavidyalaya University	
บทวิพากษ์หนังสือเรื่อง “คัมภีร์มหายาน ลังกาวตารสูตร”	๓๕๕
งานเขียนของโดเซ็ต ไตตาโร ชูซูกิ	
แปลเรียบเรียง พระราชปริยัติกวี (สมจินต์ สมมาปญฺโญ) ศ.ดร.	
โดย พระมหาขวัญชัย ปุตตวิเสโส และนายสุชญา ศิริธัญญกร	
กองบรรณาธิการวารสารมหาจุฬาราชวิทยาลัย	
ภาคผนวก	
- คำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารมหาจุฬาราชวิทยาลัย	๓๖๗
- แบบฟอร์มการส่งต้นฉบับเพื่อพิจารณานำลงในวารสารมหาจุฬาราชวิทยาลัย	๓๗๔
- กระบวนการจัดทำวารสารมหาจุฬาราชวิทยาลัย	๓๗๖
- ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารมหาจุฬาราชวิทยาลัย	๓๗๗